

[Alfred Hansen]

skattevæsenet denne meget vide beføjelse. Det vil kunne resultere i vilkårlige beskatninger, og det kan åbenbart også medføre en PR-virksomhed for, hvordan man kan manipulere med tingene. Det er lidt vanskeligt at se, om reglen vil være mere retfærdig efter en vedtagelse af de foreslåede ændringer, eller om det vil være mest retfærdigt af fastholde den nuværende ordning.

Der er forskellige problemer, forskellige konsekvenser, vi skal have klarlagt i udvalget. Vi er på forhånd positive over for forslaget, men vi vil altså gerne ligesom bore lidt mere i konsekvenserne af en vedtagelse af dette lovforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg skal takke for den velvillige modtagelse af revisionsforslaget her fra et flertal i folketinget, så vidt jeg kunne skønne.

Det er rigtigt, når man ser historisk på forslaget, at det er et led i en indsats mod nulmillionærerne, og det kunne sådan set ikke undre, at fremskridtspartiet ikke brød sig om denne indsats og ønskede § 28 ganske ophævet. Det kunne undre lidt mere, at hr. Anders Andersen gik på samme galej. Det er da heldigvis ikke hver gang, hr. Anders Andersen går på samme galej som fremskridtspartiet, men det gjorde hr. Anders Andersen altså i denne situation.

Hr. Hagen Hagensen var måske lidt mere præcis i sin analyse ved at sige, at i det konservative folkeparti elskede man ikke nulmillionærerne, men § 28 var ikke just måden at ombringe nulmillionærerne på. Jeg lyttede spændt til fortsættelsen, altså hvilken vej hr. Hagen Hagensen så ville gå, hvilke midler hr. Hagen Hagensen så ville anvende. Det er ikke for at kalde op til en ekstra omgang; vi kan diskutere det i udvalget. Men hvis hr. Hagen Hagensen erkender problemet – i modsætning til hr. Anders Andersen, i hvis indlæg der ikke var nogen som helst forståelse at spore – så må efter erkendelsen følge en række forslag, som jeg glæder mig til at høre.

Det næste spørgsmål, som blev rejst af en række af ordførerne, vedrørte det antal sager, som jeg har oplyst i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget. Der var nogen, der udtrykte, at tallene måske gav et for rosenrødt billede af de administrative problemer i

forbindelse med at administrere § 28. Nu er der ikke nogen grund til at disputere selve tallene, og det var der heller ikke nogen der gjorde, men her vil jeg da gerne medgive hr. Anders Andersen, at når tallet ikke er større, så skyldes det nok, at mange har indrettet sig efter § 28. Det er da også min erfaring i det samvær, jeg har haft med både registrerede og statsautoriserede revisorer, at folk rent faktisk har indrettet sig efter § 28, og at sagsantallet af den årsag er så beskedent, som jeg har fremstillet det her.

Men jeg vil føje til – for det blev ikke sagt fra hr. Anders Andersens side eller hr. Hagen Hagensens side – at mange revisorer har givet udtryk for, at det var fornuftigt at indrette sig efter § 28, og at man ofte som revisor kunne have brug for § 28 for at forhindre mange mennesker i absolut at skrive ned til 0, hvilket også ud fra et driftsøkonomisk synspunkt ville være fuldstændig ufornuftigt. Det er den sidste synsvinkel, som jeg måske nok synes man kunne have fået frem her også under den diskussion, vi hidtil har ført.

Til sidst lidt om grænserne. Det er rigtigt, at de 55.000 kr. er foreslået ujusteret. Til gengæld er de andre grænser i loven også foreslået ujusteret. Skal vi til at se på grænsen ved de 55.000 kr., så mener jeg også, vi skal til at se på nogle af de andre grænser, for kendsgerningen er jo, at de tilladte minimumsafskrivninger kan give visse personer med meget store indtægter mulighed for at komme meget langt ned, selv om vi har § 28. Skal vi se på de 55.000 kr., så er der måske også noget, vi skal se på på de områder. Man burde måske bemærke visse steder i salen, at jeg ikke har foreslået nogen justering af disse grænser, lige så lidt som jeg har foreslået en justering af de 55.000 kr., som efter min opfattelse var sat i overkanten, da lovforslaget blev vedtaget i sin tid. Det er begrundelsen for, at hverken denne grænse eller andre grænser er justeret. Skal vi til at se på denne grænse, så er der mere, vi skal se på.

Anders Andersen (V):

Det var skatte- og afgiftsministerens bemærkning om vores holdning til de såkaldte nulmillionærer, der kaldte mig herop. Jeg tror ikke, vores holdning til dem er anderledes end andre partiers holdning her i salen.